

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - സംഖ്യ ആറു

യെഹോയാക്കീം

Jeff Pippenger

2023-12-01

ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒരേ പുസ്തകമാണ്; അതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ, പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും ചേർന്ന് ബൈബിൾ ഒരു പുസ്തകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ.

“ദൈവപുത്രനായ യേശുവിന്റെ ജീവിതം, മരണം, പുനരുത്ഥാനം എന്നിവയുടെ ചരിത്രം പഴയ നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളില്ലാതെ പൂർണ്ണമായി തെളിയിക്കപ്പെടുകയില്ല. ക്രിസ്തു പുതിയ നിയമത്തിൽ എത്ര വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ പഴയ നിയമത്തിലും വെളിപ്പെടുന്നു. ഒന്നിൽ വരുവാനുള്ള രക്ഷകനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറയുമ്പോൾ, മറ്റൊന്ന് പ്രവാചകന്മാർ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ച രീതിയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന രക്ഷകനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പദ്ധതിയെ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി പഴയ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ സമഗ്രമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. പ്രവചനാത്മകമായ ഭൂതകാലത്തിൽനിന്ന് പ്രകാശിക്കുന്ന മഹിമാഭരിതമായ വെളിച്ചമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും വ്യക്തതയോടും സൗന്ദര്യത്തോടും കൂടി പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ അവന്റെ ദൈവികതയുടെ തെളിവാണ്; എങ്കിലും അവൻ ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ആകുന്നു എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവുകൾ പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ പുതിയ നിയമത്തിലെ ചരിത്രവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നത്. യേശു യെഹൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞു: ‘തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിപ്പിൻ; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നു; അവ തന്നെ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നവയാകുന്നു.’ ആ സമയത്ത് പഴയ നിയമത്തിലെ തിരുവെഴുത്തുകൾ ഒഴികെ മറ്റേതെങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകൾ നിലവിലില്ലായിരുന്നു; ആകയാൽ രക്ഷിതാവിന്റെ ഈ ആജ്ഞ വ്യക്തമാണ്.” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

ക്രിസ്തു ആരാണ് എന്നും എന്താണ് എന്നും തെളിയിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ സാക്ഷ്യം, പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അവ നിറവേറിയതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെയും വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെയും പരസ്പരബന്ധത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്.

“വെളിപ്പാടിൽ ബൈബിളിലെ സകല പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുകയും സമാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. ഇവിടെ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ

പരിപൂർണ്ണഭാവമുണ്ട്. ഒരു പ്രവചനമാണ്; മറ്റൊന്നും ഒരു വെളിപ്പാടാണ്." അപ്പൊസ്തലപ്രവർത്തനങ്ങൾ ൧൪, ൧൫.

"Complement" എന്ന പദത്തിന് പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുക എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ "ദൈവത്വത്തിന്" "ഏറ്റവും ശക്തമായ" "തെളിവ്." ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളുടെ ദൈവീയ സ്വഭാവത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവ്, വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ആ പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയായതാകുന്നു. ദാനിയേലിലെ പ്രവചനങ്ങൾ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ തുടർന്നു വരുന്നു; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മുദ്രയടിയുന്ന അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ അവ പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

"വെളിപ്പാട് മുദ്രയടിച്ച ഒരു പുസ്തകമാണ്; എന്നാൽ അത് തുറക്കപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളെ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ നിർണായകങ്ങളാണ്; അവ ഗുപ്തവുമായും ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവുമായും ഉള്ളതല്ല. അതിൽ ദാനിയേലിൽ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെയുള്ള പ്രവചനരേഖ തന്നെയാണ് വീണ്ടും കൈക്കൊള്ളപ്പെടുന്നത്. ചില പ്രവചനങ്ങളെ ദൈവം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുതരുന്നു. മഹത്തായ പ്രസക്തിയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ കർത്താവ് ആവർത്തിക്കുന്നില്ല." Manuscript Releases, volume 9, 8.

യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ വാഴ്ചയുടെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു അതിനെ വളഞ്ഞു. ദാനിയേൽ 1:1.

ശരിയായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ ആദ്യവാക്യത്തിൽ പ്രവചനാത്മക വിവരങ്ങളുടെ സമുദ്ധിയുണ്ട്. നാം നമ്മുടെ പരിഗണന യെഹോയാക്കീമിൽ നിന്നാരംഭിക്കും.

യെഹോയാക്കീം യെഹൂദയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്നാം രാജാക്കന്മാരിൽ ഒന്നാമനായിരുന്ന. അതിനാൽ അവൻ ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന. യെഹോനാഥാൻ യെഹോനാഥാൻ എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അവന്റെ മകൻ യെഹോയാബീൻ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. യെഹോയാബീനിന്റെ പിന്നാലെ യെഹൂദയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്നാം രാജാക്കന്മാരിൽ അവസാനനായ സിദെക്കീയാവുവന്നു. സിദെക്കീയാവു മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന. യെഹോയാക്കീം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്ന സ്ഥാപിക്കുന്ന നിരവധി പ്രവചനസാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ തെളിവുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്

പ്രധാനമാണ്; കാരണം, ദാനിയേലിന്റെ ഒരു ദാമ്രം അധ്യായത്തെ നിലെ ആദ്യ വാക്യം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതായി അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു; ആസത്യമാണ് ആദ്യ അധ്യായത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി പതിനാലിലെ ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശമായി മനസ്സിലാക്കുന്നത് അനുവദിക്കുന്ന നക്ഷത്രം. നാം രണ്ടാം ദിനവൃത്താന്തത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

വാളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവരെ അവൻ ബാബിലോണിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവർ അവന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും പേർഷ്യരാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം വരെയുള്ള കാലംവരെ ദാസന്മാരായി ഇരുന്നു. യിരെമ്യാവിന്റെ വായുഖാന്തരം യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിറവേറേണ്ടതിന്നു, ദേശം തന്റെ ശബ്ദത്തുകൾ അനുഭവിച്ചുതീർക്കുവോളം അങ്ങനെ നടന്നു; അത് ശൂന്യമായി കിടന്നിരുന്ന കാലമെല്ലാം ശബ്ദത്ത് ആചരിച്ചു; ഇങ്ങനെ എഴുപതു വർഷം പൂർത്തിയായി. 2 ദിനവൃത്താന്തം 36:20, 21.

ലെവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തഞ്ചിനോടുള്ള യോജിപ്പിൽ നിറവേറാതിരുന്ന ശബ്ദത്തുകൾ ദേശം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാണ് ബാബിലിലെ എഴുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസം ഉണ്ടായത്. ശബ്ദത്തിന്റെ എഴുപത് വർഷങ്ങൾ ചേർന്നാൽ നാല് നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷമാകുന്നു; അഥവാ, പുരാതന യിസ്രായേൽ ലെവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തഞ്ചിലെ നിർദ്ദേശത്തെ അവഗണിച്ചുകഴിഞ്ഞ നാല് നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷങ്ങൾ. എഴുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിന് മുമ്പ് നാല് നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷത്തെ കലാപം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നാല് നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, നെബൂഖദ്നേസറാൽ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ അധീനതയിൽ ആക്കപ്പെടും.

എഴുപതു വർഷത്തെ ബലതയുടെ അവസാനത്തിൽ, യെരൂശലേം മടങ്ങിപ്പോയി വീണ്ടും പണിയുവാൻ യിസ്രായേലിന് അനുവാദം നൽകുന്ന വിധി പ്രസ്താവിക്കാനിരുന്ന മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരിൽ ആദ്യനായിരുന്ന കോരെശിനെ കർത്താവ് എഴുന്നേല്പിച്ചു. ആ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരിൽ മൂന്നാമനായിരുന്നത് അർതക്ലർക്സീസായിരുന്നു; അവൻ കി.മു. 457-ൽ മൂന്നാമത്തെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ ആ വിധിയോടുകൂടി ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായം, പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്ന രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു വർഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. 1798-ൽ ക്രോധത്തിന്റെ ആദ്യാവസാനം അവസാനിച്ചു, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിടപ്പെട്ടു, മൂന്ന് ദൂതന്മാരിൽ ആദ്യത്തെ ദൂതൻ എത്തിച്ചേർന്നു. മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് എത്തിച്ചേർന്നു.

യെഹൂദയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരും നെബൂഖദ്നേസർ നേരിട്ടു നേരിട്ടു വരായിരുന്ന; യെഹോയാക്കീം തടവിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എഴുപത് വർഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. അത് ബാബിലോൻ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തുടർന്നു; ബാബിലോനെ നശിപ്പിച്ച സേനാനായകനായ (കൂറോസ്), അതിന് അല്പം ശേഷമേ രാജാവായിരുന്ന വൻ, മൂന്നു കലപ്പനകളിൽ ഒന്നാമത്തേതു പുറപ്പെടുവിച്ച മൂന്നാമത്തെ കലപ്പന, മൂന്നു ദൂതന്മാരിൽ മൂന്നാമന്റെ വരവോടെ

എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭം നെബുഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെതിരെ നടത്തിയ ആദ്യാക്രമണത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു. എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം ബാബിലോണിന്റെ നാശത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തി. നെബുഖദ്നേസർ ആക്രമിച്ചിരുന്ന മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരിൽ മൂന്നാമന്റെ കാലത്തിലായിരുന്നു യെരൂശലേമിന്റെ അന്തിമവും സമ്പൂർണ്ണവുമായി നാശം വരുത്തപ്പെട്ടത്. യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ക്രമാനുഗതമായിരുന്നു. അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ ഒരു പ്രവാചക ചിഹ്നത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അർത്ഥം, അവരൊക്കെയും നെബുഖദ്നേസർ ആക്രമിച്ചവരായിരുന്നു എന്നതാണ്. അവർ എല്ലാം ഒരൊറ്റ ചിഹ്നമായിരുന്ന മൂന്ന് കല്പനകളുടെ മുൻകുറിപ്പായി നിന്നു; അതുപോലെ തന്നെയാണ് രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു് ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഉള്ള മൂന്ന് ദൂതന്മാരും.

പ്രവചനത്തെ നിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയ്ക്കായി ആമുഖം കലപനകളും അനിവാര്യമായിരുന്ന വെണ്മ സഹോദരിവൈറ്റി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പൂ. അപരസ്പരം എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെണ്മ തു അവൾ നിർവചിക്കാത്ത അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന തിലൂടെ, എബ്രായ പദമായ "സത്യം" എന്ന നിന്റെ വ്യക്തതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു വെണ്മ കലപനകളും ആദ്യത്തെ കലപന ആരംഭിച്ചു, രണ്ടാമത്തെ കലപന വീണ്ടും സമ്പൂർണ്ണമായിരുന്ന അമത്തെ കലപന "എഴുപതു ആഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് ഉള്ള പ്രവചനത്തെ ഓരോ പ്രത്യേകതയും" പൂർണ്ണമായിരുന്നിരിക്കണം അവൾ പറയുന്ന പൂ. എബ്രായ പദമായ "സത്യം" എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യത്തെ യും പതിമൂന്നാമത്തെ യും അവസാനത്തെ യും അക്ഷരങ്ങളുടെ സംയോജനത്തെ അർത്ഥപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്ന പൂ. ആദ്യത്തെ കലപന ആരംഭിച്ചു.

രണ്ടാമത്തെ വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിച്ചു, അവസാന കലപ്പന പ്രവചനം പൂർത്തീയമാക്കി. ആ മൂന്ന് കലപ്പനകളും ആത്മഹത്യയുടെയും ഒമേഗയുടെയും ഒപ്പമുദ്രയായിത്തീർന്നു; ബാബിലോണിലെ അടിമത്തത്തിന്റെ എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അവ നിവൃത്തിയായി, എങ്കിലും മൂന്നാമത്തെ കലപ്പന ആ എഴുപതു വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചതിന് വളരെ ശേഷമാണ് വന്നത്. ആ മൂന്ന് കലപ്പനകളും ക്രമാനുഗതമായിരുന്നെങ്കിലും; അവ മൂന്ന് കലപ്പനകളായിരുന്നില്ല, അവ ഇനിയും ഒരു പ്രവാചകചിഹ്നം തന്നെയായിരുന്നു.

ആദ്യ ദൂതൻ 1798-ൽ എത്തി, രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ 1844-ലെ വസന്തകാലത്ത് എത്തി, മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് എത്തി. ആ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ ഒരേയൊരു പ്രവാചക പ്രതീകമാണ്; വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലുള്ള നിത്യസുവിശേഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ് അത്.

“ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും സന്ദേശങ്ങൾ 1843-ലും 1844-ലും നല്കപ്പെട്ടു; നാം ഇപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിനുകീഴിലാണ്; എന്നാൽ ആ മൂന്ന് സന്ദേശങ്ങളും ഇപ്പോഴും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്. സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് അവ വീണ്ടും അറിയിക്കപ്പെടേണ്ടത് മുഖ്യപ്പെപ്പാലെ തന്നെ ഇപ്പോഴും അത്യന്തം അനിവാര്യമാണ്. എഴുത്തിലൂടെയും വചനപ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെയും നാം ആ പ്രഖ്യാപനം മുഴക്കിക്കേൾപ്പിക്കണം; അവയുടെ ക്രമവും, നമ്മെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കൂടാതെ മൂന്നാമത്തേത് ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ രേഖയിൽ നടന്നതും നടക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളെ കാണിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെയും പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും നാം ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ലോകത്തിനു നൽകേണ്ടവരാണ്.” Selected Messages, book 2, 104, 105.

യെഹൂദയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു; കാരണം അവർ എല്ലാവരും ബാബേൽരാജാവിനാൽ വിവിധ അളവുകളിലുള്ള അധീനതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. യെഹൂദയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ, മൂന്ന് കല്പനകൾ, മൂന്ന് ദൂതന്മാർ എന്നിവ വ്യക്തമായി മൂന്ന് ആയിരുന്നാലും, അവയും ഒരേയൊരു പ്രവാചകപ്രതീകമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാർ എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസത്തോടുകൂടി നിന്റെ ആരംഭത്തിലെ പ്രവചനാത്മക പശ്ചാത്തലത്തോടുകൂടിയാണ്; അതിനാൽ അവർ എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിന്റെ അവസാനം ദൃഷ്ടാന്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആ ആരംഭത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. പ്രവാസം മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ ക്രമാനുഗത അധീനതയിലൂടെ ആരംഭിച്ചു; അതിന്റെ അവസാനം രാജ്യം

അതിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരവും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലായിരുന്നൂ. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ അവസാനം ബാബിലോൻ ജാതിയുടെയും അതിന്റെ തലസ്ഥാനത്തെ നിയന്ത്രണവും നാശത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നൂ; അതുതന്നെയാണ് ക്രമാനുഗതമായ മൂന്നു കലപനകളുടെ വരവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതു്. രണ്ടാമതായിരത്തിമൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭം ക്രമാനുഗതമായ മൂന്നു കലപനകളാൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നൂ; അത് രണ്ടാമതായിരത്തിമൂന്നു വർഷം പ്രവചനത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നൂ; ആ അവസാനം ക്രമാനുഗതമായ മൂന്നു സന്ദേശങ്ങൾ ശ്വേതാർച്ചാൻ നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നൂ.

മൂന്നു ദൂതന്മാരും, അവരുടെ മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളും, മൂന്നു രാജാക്കന്മാരും അവരുടെ ക്രമാനുഗതമായ മൂന്നു കലപനകളാലും പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ മൂന്നു കലപനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആ മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ, നെബൂഖദ്നേസറിനെതിരായ കലഹത്തിന്റെ സ്വന്തം സന്ദേശങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന ക്രമാനുഗതമായ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കലഹത്തിന്റെ മൂന്നു സന്ദേശങ്ങൾ മൂന്നു കലപനകളെ പ്രതിരൂപീകരിച്ചു; അവ പിന്നെയും മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളെ പ്രതിരൂപീകരിച്ചു. അവയിൽ ഒന്ന് എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം ആരംഭിക്കുന്നു; അത് പിന്നെയും രണ്ടായിരത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു; ആ പ്രവചനം 1844-ൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ദേശം തന്റെ ശബ്ദത്ത് ആചരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആ എഴുപത് വർഷങ്ങളെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചുകാണാൻ കഴിയുകയില്ല.

യെഹോയാക്കീം സൈറസിന്റെ ആദ്യ കലപനയെയും വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, യെഹൂദ്യയിലെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ മൂന്ന് സാക്ഷികളും, മൂന്ന് കലപനകളും, മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളും, യെഹോയാക്കീമിന്റെ പ്രതീകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു; കാരണം മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ പ്രവാചകചരിത്രം പ്രചോദനത്താൽ അത്യന്തം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് സന്ദേശങ്ങൾക്കും ഒരു ചരിത്രപരമായ വരവും അതിനുശേഷം ഒരു ചരിത്രപരമായ ശക്തീകരണവും ഉണ്ടു്.

ആദ്യ ദൂതൻ 1798-ൽ എത്തി; ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷം എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തോടുകൂടെ, 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് അവൻ അധികാരം ലഭിച്ചു.

"1840-ാം ആണ്ടിൽ പ്രവചനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയമായ നിവൃത്തിയായ വ്യക്തമായ താൽപര്യം ഉണർന്നു. അതിന് രണ്ടു വർഷം മുമ്പ്, രണ്ടാം വരവിനെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന പ്രമുഖ ശുശ്രൂഷകരിൽ ഒരാളായ ജോസിയ ലിച്ച്, വെളിപ്പാടിന്റെ ഒരു വ്യക്തമായ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു; അതിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടേറെ മൻസാഫ്തത്തിന്റെ പതനം പ്രവചിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ പ്രകാരം ഈ ശക്തി 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന്... അത് മരിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; അപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഒട്ടേറെ മൻസാഫ്തം തകർന്നു പോകുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഇതുതന്നെ യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുമെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, കണ്ടെത്തപ്പെടും."

"നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതായ അതേ സമയത്ത് തുർക്കി, തന്റെ ദുരന്തരുടെ മുഖാന്തരം, യൂറോപ്പിലെ സഖ്യശക്തികളുടെ സംരക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ തന്നെ ക്രിസ്തീയ ജാതികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനടിയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സംഭവം പ്രവചനത്തെ കൃത്യമായി നിവർത്തിച്ചു. ഇതു അറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ, മിസ്സറും അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രവചനവ്യാഖ്യാന തത്വങ്ങൾ ശരിയാണെന്നു അനേകർക്ക് ബോധ്യമായി; അതിനാൽ അഡ്വൻസ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് അത്ഭുതകരമായ ഒരു പ്രചോദനം ലഭിച്ചു. പാണ്ഡിത്യവും സ്ഥാനമാനവും ഉള്ള പുരുഷന്മാർ മിസ്സറോടൊപ്പം ചേർന്നു, അവന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിലും സഹകരിച്ചു; 1840 മുതൽ 1844 വരെ ആ പ്രവർത്തനം അതിവേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചു." The Great Controversy, 334, 335.

1798-ൽ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യ ദൂതൻ എത്തി; എന്നാൽ ആ സന്ദേശം, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന വിലാസം മിസ്സറുടെ തിരിച്ചറിവിന്റെ സാധൂതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതായിരുന്നു. ആ സിദ്ധാന്തം "1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന്" സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു, ആദ്യ സന്ദേശം ശക്തിയാർജിച്ചു. 1843-ലെ ബൈബിൾ വർഷത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മടക്കവരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം പരാജയപ്പെട്ടതും, അത് 1844-ാം വർഷത്തിലേക്കു നീണ്ടതുമായ സാഹചര്യത്തിൽ, വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാം ദൂതൻ എത്തി. 1844-ലെ വസന്തകാലത്തെ പ്രവചനപരാജയത്തോടെ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷം എന്ന മിസ്സറിന്റെ നിയമത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവ ബാബിലോണിന്റെ പുത്രിയായി. തുടർന്ന്, 1844-ലെ വേനൽക്കാലത്ത് അർധരാത്രിയോടെ അതിനോടു ചേർന്നപ്പോൾ, ആ സന്ദേശം ശക്തിയാർജിച്ചു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അർധരാത്രിയോടെ അതിനോടു ചേർന്നപ്പോൾ, ആ സന്ദേശം നിറവേറിയതോടെ, മൂന്നാം ദൂതൻ തന്റെ സന്ദേശവുമായി എത്തി.

1863-ൽ ലവോദിക്കു് ഓ അഡ്വൻസ് തന്റെ അനുസരണക്കേടിന്റെ ഫലമായി, പുരാതന ഇസ്രായേൽ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന ചരിത്രം ആവർത്തനം വാൻ ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന് ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നില്ല. മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം തന്റെ ശക്തി പകർച്ച സെപ്റ്റംബർ 11 വരെ കാത്തു നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ മൂന്നാം സന്ദേശം ഓരോന്നും ചരിത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അതിന് ശേഷമാണ്

ശക്ത വിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

യെഹോയാക്കീവും കുറുസും ഒന്നാം ദൂതന്റെ വരവല്ല, അവന്റെ ശക്തീകരണത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. യെഹോയാക്കീം യെഹൂദായിലെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരിൽ ആദ്യനായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവനും കുറുസും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകൾ അവർ ഇരുവരും ഒന്നാം ദൂതന്റെ ശക്തീകരണത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണെന്നും, ഒന്നാം ദൂതന്റെ വരവിന്റെ പ്രതീകങ്ങളല്ലെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. യെഹോയാക്കീമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാം സന്ദേശത്തിന്റെ വരവ് യെഹൂദായിലെ അവസാനത്തെ ഏഴ് രാജാക്കന്മാരിൽ ആദ്യനായ മനശ്ശെയായിരുന്നു.

യെരൂശലേമിന്റെ സമ്പൂർണ്ണവും അന്തിമവുമായ നാശത്തിന് മുമ്പ് ഏഴ് രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഏഴ് രാജാക്കന്മാർ ഒരു പുരോഗമനാത്മക ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവർ മുൻപിഹനീകരിച്ചിരുന്ന 1798 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള ചരിത്രവും അത്തരത്തിലൊന്നായിരുന്നു. ആദ്യ ദൂതൻ 1798-ൽ വന്നു, മൂന്നാമത്തവൻ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വന്നു. 1798 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള ചരിത്രം, ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രമാണ്. മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രം 1844-ൽ ആരംഭിച്ചു. വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രതീകത്വത്തെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ആ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, എന്നാൽ മൂന്നാം ദൂതനെ അല്ല എന്നു അവർ പറയുന്നു.

“ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട യോഹന്നാൻ നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക വെളിച്ചം ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ കീഴിൽ സംഭവിക്കാനിരുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു വിവരണമായിരുന്നു.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴ് ഇടികളുടെ ചരിത്രം, 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് ആദ്യ ദൂതൻ ശക്തീകരണം ലഭിച്ച തീർന്നിന് 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ മഹാനിരാശവരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നതുപോലെ; എന്നിരുന്നാലും അത് ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും സമ്പൂർണ്ണ ചരിത്രവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ. ഏഴ് ഇടികളുടെ പൊതുവായ പ്രയോഗം, അത് 1798 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ഉള്ള കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ എന്നതാണ്. 1798 മുതൽ മഹാനിരാശവരെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ വരവിന്റെ ചരിത്രം ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും ചരിത്രമാണ്; പ്രവാചകപരമായി അത് ഏഴ് ഇടികളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ. ഏഴ് ഇടികൾ യെഹൂദായിലെ അവസാന ഏഴ് രാജാക്കന്മാരിലും മുൻനിർദ്ദേശിതമായിരുന്നതുപോലെ. ആ രാജാക്കന്മാരിൽ അവസാനത്തെ മൂന്നു പേർ തുടർച്ചയായ രാജാക്കന്മാരെ മാത്രം

തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന വരായിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടി ആദ്യ മദ്ധ്യവും അവസാനവും ചേർന്നൊരുങ്ങിയ ഏകപ്രതീകമാണ്.

മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ആദ്യ സന്ദേശം 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ശക്തിയാർജിച്ചു; യെഹോയാക്കീമും കോരേശും ആ സംഭവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളായിരുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതു തുടരും.

“കർശനമായ അഖണ്ഡസത്യനിഷ്ഠ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും ഹൃദയപൂർവ്വം കരുതിക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ മനസ്സും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവവചനത്തിലേക്കു ഭക്തിപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയോടെ തിരിയേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് വെളിച്ചവും കൃപയും ലഭിക്കും. അവർ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ദർശിക്കും. പെന്തക്കൊസ്റ്റ ദിവസത്തിനുശേഷം മുതൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെയും കാണപ്പെടാതെയും കിടന്ന മഹത്തായ സത്യങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽനിന്നു അവയുടെ സ്വഭാവജന്യമായ വിശുദ്ധിയിൽ പ്രകാശിക്കും. ദൈവത്തെ സത്യമായി സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനസ്സിൽനിന്നു മങ്ങിയുപോയ സത്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തും; അതുപോലെതന്നെ പൂർണ്ണമായും പുതിയായ സത്യങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്തും. ദൈവപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നുകയും അവന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ദാനിയേൽ എന്നും വെളിപ്പാട് എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ പ്രചോദിതമായ സത്യം പുറത്തുകൊണ്ടുവരും. അവർ അടിച്ചമർത്താനാകാത്ത ശക്തികളെ പ്രവർത്തനത്തിലേക്കു ഉണർത്തും. മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിൽനിന്നു മറഞ്ഞുകിടന്ന രഹസ്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിപ്പാൻ കുട്ടികളുടെ അധരങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടും. ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ലോകത്തിലെ മൂഢമായവരെ കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്തു; ശക്തന്മാരെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ലോകത്തിലെ ബലഹീനമായവരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.”

“അവിശ്വം ധ്വസത്ത നിന്റെ നടുവിൽ ഒതുക്കിക്കൊള്ളപ്പെടേണ്ടതിനായ് ബൈബിൾ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവരരുത്. ബൈബിൾ വിദ്യാലയ ധ്വസത്ത നിന്റെ അടിസ്ഥാനവും വിഷയവസ്തുവും ആക്കപ്പെടണം. ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്ത നിന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ചു മുമ്പ് അറിഞ്ഞിരുന്നതിനെക്കാൾ ഇപ്പോൾ വളരെ അധികം അറിയുന്ന എന്നത് സത്യമാണ്; എങ്കിലും ഇനിയും പഠിക്കാനുള്ളത് വളരെ അധികമുണ്ട്. അതിനെ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്ത നിന്റെ വചനമായി പ്രയോഗിക്കണം; എല്ലാറ്റിലും അതിനെ ആദിയും അന്തവും ശേഷംതയും ഉള്ളതെന്നു മാനിക്കണം. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ ആത്മ വളർച്ച ദൃശ്യമാകും. വിദ്യാർത്ഥികൾ ആരോഗ്യകരമായ മതസ്വഭാവങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കും, കാരണം അവർ ദൈവപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ രക്തം പാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്.”

[illegible]